

**[Boeck-Hansen.]**

kaldt dette Tal. Naar vi senere kommer til Forslaget om Forbud mod Overarbejde, staar der nemlig i dette, at Loven skal ophøre, naar Arbejdsløshedstallet er det samme som i 1930; og da det er misvisende, var det maaske rart stadig at fastholde ogsaa Beskæftigelsestallet.

Det er ikke mig, der har delt de arbejdsløse i to Klasser, men alene at dette Forslag er kommet frem nu, betyder jo, at Ministeriet selv deler dem i to Klasser. Ellers vilde man ikke sige Nødhjælpsarbejde her og langvarigt arbejdsløse der. Og der er dog vist ingen Tvivl om, at de Mennesker, der har gaaet fra Arbejdssted til Arbejdssted i Aarevis, kan blive trætte. Det er da i hvert Tilfælde saa forstaaeligt, og der er ingen Grund til at tro, at det netop er de aller, allerbedste i Verden og de mest fromme, der er arbejdsløse. De arbejdsløse er saamænd ikke bedre end vi andre, og vi kan jo ogsaa blive trætte; og jeg mener, til Trods for at Socialministeren ikke har den samme Opfattelse, at de er blevet trætte af at søge Arbejde. Men, som sagt, vi gaar gerne ind i et kommende Udvalg med god Vilje og med al den Arbejdsevne, vi har.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

**Einer-Jensen:** Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen talte om de fornuftige Forslag. Venstre havde stillet vedrørende denne Sag. Jeg tror dog, man skylder Bevis, naar man vil misbruge Fornuften i den Forbindelse. Det ærede Medlem sagde, at Arbejderne i Byerne var fedtede, naar de skulde købe Landbrugsvarer, at de ikke havde villet medvirke til at skaffe gode Vilkaar for Landbruget. Maa jeg minde om, at vi har været med til at gennemføre en Kornlov, der har fordyret Brødet, en Kødlov, der har fordyret Kødet, en Svine-reguleringslov, der har bevirket, at Flæsket i Øjeblikket næsten ikke er til at købe. Jeg tror dog, at man fra de andre Partiers Side maa regne med den Indsats, vi har ydet her.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen vil jeg gerne sige, at det er dog vist

for stor Ære, han tillægger sig selv og Arbejdsgiverforeningen, naar han nu vil tillæge sig og den Æren for den Merbeskæftigelse, der er blevet inden for Industriene. Jeg tror dog ikke, det kan bestrides, at den væsentligste Aarsag er den nugældende Valutalov. Det er den, der er Skyld i det, og hvis det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen og hans Parti ved Valget havde faaet Medgang, vilde vi formentlig nu have set ham optræde for Det konversative Parti med Krav om Afskaffelse af Valutaloven. Nu gik det jo modsat, og derefter kan baade han og jeg glæde os over, at Industrien forhaabentlig ikke alene kan bevare Beskæftigelsen, men udvide den.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

**Knud Kristensen:** Med Hensyn til Lønningerne i Landbruget skal jeg oplyse, at Lønningerne fra 1915 til 1931 steg med 158 pCt., altsaa mellem en Dobling og en Tredobling. Det siger jeg ikke for at fremhæve det som Udtryk for, at Landbrugerne har været gavmilde; det er Konjunkturerne, der stiger, og derfor bliver man nødt til at give disse Lønninger.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen fremhæver de Ordninger, som hans Parti har været med til at gennemføre. Ja, det har de, men hvad er det for Priser, der deri gennem bydes? Det er Priser for Kød, der ligger under, hvad de var før Krigen. Kornpriser, der ikke er højere, end de var før Krigen. (Einer-Jensen: Flæsket!) Ja, Flæskepriserne, men det er Slagterierne og den engelske Regering, der er Aarsag til, at de er højere. Jeg tvivler om, at man, hvis det havde staaet alene til den danske Regering, vilde være gaaet med til en saa høj Flæskepris. Men her er Tale om to arbejds-skabende Produktioner, og saa vilde man endda ikke være gaaet med til det, uden at man fik Betaling derfor. Det var ikke de københavnske Arbejdere, jeg sigtede til, nej, det var Regeringen og Regeringspartierne her i Rigsdagen, som var mere fedtede end den mest fedtede ude paa Landet med Hensyn til at ansætte Arbejdsbetaling for det, som de har Indfyldelse paa.